

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 19 mars 1935 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående sänkning av pensionsåldern för distriktsveterinär med delaktighet i statens pensionsanstalt.

I en till riksdagen avlåten, den 22 februari 1935 dagtecknad proposition nr 123, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad föredragande departementschefen förordat, utfärda bestämmelser i fråga om sänkning av pensionsåldern för distriktsveterinär med delaktighet i statens pensionsanstalt.

Distriktsveterinärer, som avlönades av landsting med bidrag av staten, erhöles från och med år 1920 pensionsrätt i statens pensionsanstalt. Pensionsåldern bestämdes till 65 år, och det för erhållande av hel tjänstepension erforderliga antalet tjänstår fastställdes till 30.

I samband med distriktsveterinärväsendets förstatligande enligt Kungl. Maj:ts och riksdagens beslut år 1933 bestämdes, att distriktsveterinär, som med ingången av år 1934 överginge i statens tjänst, skulle, så länge han vore innehavare av distriktsveterinärbefattning, i pensionshänseende fortfarande tillhöra statens pensionsanstalt och därvid vara underkastad de bestämmelser, vilka jämlikt anstaltens reglemente gällde för distriktsveterinär, som avlönades av landsting med bidrag av staten. De distriktsveterinärer, som ej skulle hava pensionsrätt jämlikt reglementet för statens pensionsanstalt, alltså efter utgången av år 1933 utnämnda distriktsveterinärer, skulle vara underkastade 1907 års civila pensionslag. Pensionsåldern fastställdes till 65 år, och för hel tjänstepension skulle erfordras 30 tjänstår.

Enligt nu nämnda, för närvarande gällande bestämmelser i fråga om distriktsveterinärernas pensionsförhållanden är alltså pensionsåldern för distriktsveterinär 65 år, vare sig han är delägare i statens pensionsanstalt eller underkastad de för civila tjänstemän i allmänhet gällande pensionsbestämmelserna. Genom det nya civila tjänstepensionsreglementet

den 30 juni 1934 (nr 442), vilket träder i kraft den 1 juli 1935, har emellertid pensionsåldern för de i statens pensionsanstalt icke delaktiga distriktsveterinärerna nedsatts till 63 år. Enligt övergångsbestämmelse till reglementet skall dock för distriktsveterinär, som vid tillämpning av denna nya pensionsålder är skyldig att avgå från tjänsten före den 1 juli 1938, gälla en pensionsålder av 64 år, om han inom viss tid anmäler sin önskan att kvarstå i tjänst efter 63 års ålder.

I propositionen nr 222 till 1934 års riksdag med förslag till civilt tjänstepensionsreglemente framhölls, att sådan ändring i reglementet för statens pensionsanstalt borde övervägas, varigenom pensionsåldern för distriktsveterinärer med delaktighet i anstalten bragtes i överensstämmelse med den föreslagna pensionsåldern för distriktsveterinärer, vilka bleve underkastade civila tjänstepensionsreglementet.

På anmodan av Kungl. Maj:t har *statens pensionsanstalt* avgivit utlåtande och förslag i ämnet.

Föredragande *departementschefen* har anfört huvudsakligen följande:

Sedan staten med ingången av år 1934 övertagit distriktsveterinärväsendet, vore samtliga distriktsveterinärer numera anställda i statens tjänst. De distriktsveterinärer, som utnämnts till sådan befattning före den 1 januari 1934, kvarstode emellertid fortfarande såsom delägare i statens pensionsanstalt, och endast därefter utnämnda befattningshavare bleve underkastade bestämmelserna i civila tjänstepensionsreglementet. För förstnämnda grupp av distriktsveterinärer gällde alltså en pensionsålder av 65 år, medan för den sistnämnda gruppen pensionsåldern från och med den 1 juli 1935 komme att utgöra 63 år. En dylik skiljaktighet i avgångsåldern för olika innehavare av samma befattning vore givetvis icke lämplig.

För att åvägabringa enhetlighet i fråga om avgångsskyldigheten syntes därför sådan ändring av bestämmelserna i reglementet för statens pensionsanstalt böra ske, att pensionsåldern fastställdes till 63 år jämväl för i anstalten delaktig distriktsveterinär. De ändrade bestämmelserna syntes dock icke böra träda i kraft förrän den 1 juli 1936. I enlighet med vad statens pensionsanstalt föreslagit, borde vidare i fråga om befattningshavare, för vilka avgångsskyldigheten enligt de nya bestämmelserna komme att inträda under de närmaste åren, meddelas övergångsstadganden beträffande avgångsåldern. Mot det förslag i sådant hänseende, som pensionsanstalten i överensstämmelse med motsvarande föreskrifter i övergångsbestämmelserna till civila tjänstepensionsreglementet framlagt, hade departementschefen intet att erinra.

De föreskrifter, som pensionsanstalten föreslagit för reglering av tjänstårsberäkningen samt i fråga om pensionsbeloppens bestämmande för de distriktsveterinärer, vilka utnämnts före år 1934, funne departementschefen sig ävenledes kunna tillstyrka.

Det syntes böra ankomma på Kungl. Maj:t att, sedan riksdagen fattat beslut i den föreliggande frågan, vidtaga av beslutet betingade ändringar i det för pensionsanstalten gällande reglementet.

Utskottet.

I likhet med departementschefen anser utskottet önskvärt, att enhetliga bestämmelser i fråga om pensionsålder för samtliga distriktsveterinärer

bliva gällande. Vid sådant förhållande och då utskottet icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag i ämnet, får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 19 mars 1935.

På bankoutskottets vägnar:

EDVIN LEFFLER.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Lindley, Ernfors, Ehrnberg**, *Nilsson* i Mölndal, *Bodin, Bjurström* och *Swarthing*; samt

från andra kammaren: herrar *Leffler, Bäcklund**, *Lovén, K. A. Westman**, *Paulsen**, *Johansson* i Sollefteå, *Svedman* och *Hilding*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.